

GÖNÜL KOMŞUSU

Ay gardaş, sen hiç şiir yazdın mı ya da yazdıysan kâğıda döktün mü? Yazdıklarını kendine sakladığını da görmedim duymadım. Ama hayatı şiir gibi yaşadığını görüyor ve duyuyorum çok şükür. Serde şairlik olsaydı:

“Dünya diz çöktüğüm yer kadardır dizimin yanında bir diz/ dizimin yanında bir diz sağdan biri iki üç/ dört beş altı yedi soldan bir iki üç/ dört beş altı yed/ bir sana bir sana bir/ sana... avucunu aç avucunu kap/ dilini tut aklını kravatın gibi çöz at/ şimdi bir damla gözyaşı bir iri yakut “ diye hayatının bir bölümünü böyle özetlerdin değil mi?

Seni *Rüzigâr* eserken, *Martı* uçarken, *Yitik Düşler*'in kıyısında gezerken nasıl tanıdım, gönlünü gönlüme nasıl komşu bildiysem ve öbür tarafta yakın komşularımızın yanı sıra gönül komşularımızdan dolayı imtihana tabi tutulursak gönül komşun olarak sana şahitlik yapmaktan bahtiyarlık duyarım.

Atalarımız *“İnsan bir kuş misali bir gün burada bir gün başka yerde”* sözlerini kim yabana attı ki sende atasın. İşte bu veciz sözün icabı, bir *“hizmet eri”* olarak gönül erleri yetiştirmek için memleket memleket gezmenin ödülünü Sevgilinin yurdunda almaya gitmişsin ne mutlu sana.

Dünya yüzünde tesadüfen bir kere Kayseri de karşılaştık. Yarım saatlik bir çay molasında ne çayın, ne muhabbetin tadına alamadan birbirimizin suretinden ayrılarak gönül suretlerimizle yine baş başa kaldık.

Her gönül erinin günde beş vakit yönünü döndüğü avuçlarındaki kuşları uçurarak gitme özlemiyle tuttuğu dünyanın başkentinde, yüklerini boşaltarak gıcır gıcır bir yürekle dönmeye hazırlanıyorsun değil mi?

“Senin kalbinden sürgün oldum ilkin/Bütün sürgünlüklerim bir bakıma bu sürgünün bir süreği/ Bütün törenlerin şölenlerin ayinlerin yortuların dışında/ Sana geldim ayaklarına kapanmaya geldim/ Af dilemeye geldim affa layık olmasam da/ Uzatma dünya sürgünümü benim” diye yakardın geldin. Hoş geldin sefa geldin.

-Bize anlatacak bir şey yok mu?

- Hayır, sen de git gel öyle konuşalım!